

عنوان مقاله:

داستان تمثیلی؛ ساختار، تفسیر و چندمعنایی

محل انتشار:

دوفصلنامه زبان و ادبیات فارسی، دوره 24، شماره 81 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسنده:

علیرضا محمدی کله سر - استادیار دانشگاه شهرکرد

خلاصه مقاله:

چندمعنایی در داستان های تمثیلی، افزون بر بافت معنایی و فهم مخاطب به منزله ویژگی های بیرونی حاکم بر تفسیر، با ویژگی های ساختاری این متون نیز رابطه دارد. هدف مقاله حاضر بررسی نقش ویژگی های ساختاری و روایی داستان تمثیلی در ایجاد تفاسیر متعدد از این متون است. از آنجا که تفسیر متن تمثیلی همواره بر یک خط داستانی و براساس کنش های داستانی انجام میگیرد، بررسی چند معنایی نیز به تعداد خطوط داستانی در داستان های تمثیلی وابسته است. بنابراین، چندمعنایی تمثیل را میتوان نتیجه دو فرایند روی دو محور متفاوت دانست: محور هم نشینی و محور جانشینی. در نخستین فرایند، تفاسیر گوناگون با خطوط متعدد داستانی متناظرند. این خطوط داستانی نیز خود نتیجه تعدد پی رفت ها و شخصیت های تمثیل هستند. در دومین فرایند نیز فقط یک خط داستانی و با توجه به بافت های معنایی متعدد می تواند تفاسیر گوناگون از تمثیلی واحد را ارایه دهد. این تقسیم بندی نتایجی نیز در زمینه چند معنایی نمادهای ادبی میتواند در پی داشته باشد.

کلمات کلیدی:

داستان تمثیلی، تفسیر، خط داستانی، هم نشینی، جانشینی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/833528>

